

mende, fra vor Side have været begrundet i den Betragtning, at Thinget ogsaa iaar burde give den Bevilling, som det i de senere Aar siden 1878 har viist sig villig til at give, nemlig en Bevilling af omtrent 1,900,000 Kr. til extraordinære Udgifter til Militærvæsenet. Med Hensyn til de enkelte Poster, da er jo en betydelig Del af Bevillingen bunden, nemlig Bevillingen til Anskaffelsen af Krupp'ske Kanoner, hvortil det sidste Bidrag er opført her, medens de andre Bevillinger forsaavidt have været mindre betydningsfulde for Udvalget, som man med Hensyn til dem fornemmelig har lagt det finantzielle Hensyn til Grund og ønsket at indpødemme Krigsbestyrelsen, saaledes at man bevilgede de Ting, som Krigsbestyrelsen satte mest Pris paa, og kun negtede dem, som den satte mindre Pris paa. Derigjennem er der tilveiebragt en idetmindste delvis Overensstemmelse mellem Krigsbestyrelsen og Udvalget, hvilket jeg imidlertid vil haabe maa føre til, at den samme Enighed, som er tilstede mellem Krigs- og Marineministeren paa det ordinære Budget, ogsaa maa blive det endelige Resultat her, deri naturligvis indbefattet, at Ministeren erklærer sig tilfreds med, at det, som nu iaar i Sighed med tidligere Aar staar paa § 26, og hvorom Ministeren i tidligere Aar har erklæret, at det var tilstrækkeligt, ogsaa bliver staaende iaar.

Thomsen: Paa §§ 22 og 23 fremtræde de fleste Ændringsforslag som stillede af Udvalget. Dette har for en Del sin Grund deri, at vi for vort Bedkommende have anset det for rigtigt at slutte os til Flertallet ved alle saadanne Forslag om Nedsættelser, hvor der ikke kunde paavises en aldeles bestemt Grund til, at de paagjældende Forhøielser eller Beløb netop burde afholdes iaar, og hvor det altsaa efter Omstændighederne kunde anses forsvareligt at foreslaa de paagjældende Poster enten udfaldte eller udfatte. Dette er Aarsagen til, at vi have sluttet os til Ændringsforslagene om, at Honoraret til en Musikdirektør nedsættes, om Underlæger og Underbyrlæger, om Besættings-tillæg til Skydelserne, om Besigtelseskommissionen og om visse af den høitærede Minister foreslaaede Forhøielser paa Materiel-Kontoen baade paa § 22 og paa § 23. Vi erkende nemlig paa disse Punkter, for at tage Exemplet med Underlægerne og Underbyrlægerne, at der ikke kan paavises nogen bestemt Nødvendighed for netop iaar at afsjøre disse Forslag fra den høitærede Minister. Efter Organisationsloven tvivler jeg for mit Bedkommende ikke om, at den høitærede Minister er fuldt berettiget til at indkalde de Paagjældende en længere Tid til Udbannelse, end de nu indkaldes, men han er selvfølgelig ikke berettiget til uden Bevilling fra Rigsdagens Side at tilbele dem Lønning under denne Udbannelses-tid: thi det vilde komme i Strid med de gjældende Lønningslove. Derfor mene vi, at dette Spørgsmaal kan op-

sættes til Afgjørelse ved en Revision af Lønningsloven, idet den høitærede Minister saa efter Omstændighederne maa vælge mellem, hvilken Side han vil gaa, enten finde sig i, at de Paagjældende foreløbig ikke faae en længere Udbannelse, eller ogsaa indkalde dem til Udbannelse uden at give dem Løn, hvilket Sidste vi jo nok kunne fortaa, at han finder ubilligt mod de Paagjældende. Noget Sagen gjælder om det foreslaaede Besættings-tillæg til Skydelserne. Dette er utvivlsomt en meget billig Forbring fra den høitærede Ministers Side; men da der nu er gaaet saa mange Aar siden 1867, paa hvilken Tid Skydeskolen var paatænkt etableret, uden at Skydelserne have faaet dette Tillæg, er der ganske vist ikke nogen paavisselig Nødvendighed for, at dette Besættings-tillæg netop skulde udbetales iaar, eller for, at Spørgsmaalet ikke kunde henstaa til Lønningslovens Revision. Den Betragtning, som jeg har gjort gjældende, gjælder med Hensyn til en stor Del af de øvrige Ændringsforslag; jeg har kun nævnt dette Exempel og skal ikke nærmere gaa ind paa Detailler om de øvrige. — Ændringsforslagene under Nr. 72 og 73 og de dertil sig sluttende andre Ændringsforslag have vi derimod kunnet slutte os til, fordi vi have anset det for en Forbedring, at Forholdet ordnes saaledes, at Befalingsmandsledder allerede om Foraaret kunne udnævnes til Underkorporaler. Saavidt jeg har forstaaet den høitærede Ministers Udtalelse i Udvalget, har han ogsaa samme Anskuelse med Hensyn til Realiteten, idet det kun har været Lovl med Hensyn til Lovens Bestemmelse, som har holdt Ministeren tilbage fra at gennemføre denne Foranstaltning. — Der er paa § 22 et Par Ændringsforslag, vi ikke have kunnet slutte os til, nemlig Forslag under Nr. 71 om Lønning til en Rekaniter og Forslag under Nr. 91 om Militær-Attachéer ved Gesandtskaber. Naar vi ikke have gjort det, uagtet vi vide, at disse Bevillinger ere anbefalede til Negtelse af Flertallet, og altsaa ville blive negtede, er det, fordi vi gjerne ville have udtalt, at vi anse det for rigtigt og ønskeligt, at disse Forslag atter kunne komme til at foreligge Thinget til Afgjørelse et andet Aar engang i Fremtiden. Vi kunne nemlig ikke se Andet overfor det kostbare Materiel til mange Millioner, som anskaffes til Artilleriet, end at det er afsolut uøkonomisk at spare 1,000 Kr. til en haandværkstyndig Mand, som særlig kan forestaa Soigneringen af dette Materiel, og at det paa den anden Side ikke er heldigt, at denne Soignering foregaar ved, at en Mand sendes over til Sylland fra Afdelingen her, hvor han har sin naturlige Plads. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Militær-Attachéer beklager jeg, at Udvalgets Flertal ikke anbefaler dette Forslag, saa meget mere som det kun er et lille Beløb, der er Spørgsmaal om. Det er for alle dem, som have været i militære Sendelser til Udlandet, noksomt bekendt, at, naar man kommer